

عنوان مقاله:

نقش دوچرخه در سیستم حمل و نقل شهر پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی عمران توسعه (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

آزاده آتش پنجه - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی

زهرا امان پور - کارشناس ارشد طراحی شهری

محمد مهدی نقی پور - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

توسعه دوچرخه سواری به عنوان یک موقعیت سفر، در عرصه حمل و نقل درون شهری، در جای گزینی وسایل نقلیه موتوری و تشویق به عدم استفاده از آنها نقش آفرین است. هرچند با توجه به مسائل اجتماعی، فرهنگی و کالبدی پیش آمده در شهرها، دوچرخه سواری تنها درصد ناچیزی از کل جریان ترافیک را به خود اختصاص می دهد، ولی مزایای آن بویژه در بافتهای تاریخی و ارزشمند، توجه به آن را ضروری می نماید تا در برنامه ریزی های حمل و نقل ایران در نظر گرفته شود. طراحی مسیرهای دوچرخه و ایجاد موقعیت فضایی مناسب برای دوچرخه سواری ساکنین و بخصوص کودکان از سطح محلها تا سطح شهر موجب نهادینه شدن فرهنگ استفاده از دوچرخه بجای اتومبیل در میان سازندگان نسل های آینده جامعه و شهرنشینان خواهد شد. گسترش فرهنگ دو چرخه سواری نیز چیزی غیر از "انقلاب دوچرخه ها" نیست. انقلابی برای در پیش گرفتن روشی سالم تر و پاک تر، در زمینه حمل و نقل شهری، که برای محیط زیست هم مفیدتر است. در این مقاله ضمن بررسی اجمالی وضعیت برخی کشورها، سعی شده است ضمن بررسی نقاط ضعف بافتهای موجود، به راهکارهایی برای غنی سازی بافت در این مقوله دست یافت. در این مسیر. گسترش نهادهای اجتماعی و فرهنگی، استفاده از تجربه های دیگر کشورها، اصلاح وضعیت محله های شهری، و ایجاد مسیرهای دوچرخه بعنوان یکی از راهکارهای طراحی، از جمله مواردیست که می تواند نقش آفرین باشد. در این رابطه افزایش استفاده از دوچرخه در حمل و نقل شهری، به واسطه ایجاد مسیرهای مناسب دوچرخه سواری، در کاهش حجم ترافیک شهری مؤثر خواهد بود. سیاستهای تشویقی و ممنوعیت های قانونی بعنوان اهرمهای پیشبرد در توسعه دوچرخه سواری و کاهش مشکلات ترافیکی مؤثر خواهد بود. هدف از ارائه ی این پژوهش، بررسی چگونگی ایجاد مسیرهای ویژه ی دوچرخه سواری و کاهش حجم ترافیک شهری بویژه در بافتهای تاریخی می باشد. این پژوهش بر این فرضیه استوار است که بین میزان استفاده از دوچرخه (به واسطه ایجاد مسیرهای مناسب دوچرخه سواری) و کاهش حجم ترافیک رابطه وجود دارد. رویکرد کلی حاکم بر روش تحقیق در این مقاله، ترکیبی از روش های تحلیل فضایی و تحلیل رابطه ای است و روش جمع آوری داده ها به صورت اسنادی است. نتیجه حاصل از این پژوهش نشان میدهد که تنها افزایش دوچرخه سواری در کاهش حجم ترافیک مؤثر نیست بلکه عوامل دیگری هم چون ایجاد مسیر های ویژه دوچرخه سواری و طراحی فضاهای شهری نقش مهمی در کاهش ترافیک خواهند داشت.

کلمات کلیدی:

فضاهای شهری، دوچرخه، حمل و نقل شهری، شهر پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/142791>

